

פועים

סכין בגב

סיפורי של רות

אלחורקי, שבעה נעין

בה חמישה ס"מ של סכין

„אילו ניתקעה הסכין במקום אחר, לא בשכם — מי יודע אם היתה יוצאת חייה.“ הרופא, במחלקה הכירורגית של בית החולים על-שם ברזילי באשקלון, התכוון לסכין שקיבלה רותי אלחורקי (27) בגבה, מבעלה שמואל. האשה שותתת הדם הובלה לבית-החולים על-ידי נהג מכונת פרטית

אלחורקי (וחותנתו) ח'פ"ש ח'פ"ש —

כבר זמן רב שאני לא בבית. אני גרה כאן, בדירה הפרטית שלי, גם בלי הילד-דים. הם אצל ההורים שלי. אני לא הסכמתי לעזוב את העבודה כי אמצע, או הוא אמר: „אם לא תחזרי הבית תה — לא תשארי בחיים.“ הוא דווקא היה רגוע מאוד.

אבל, את איומו לרצוח אותי הוא לא שכת. כשחזרתי מהעבודה ישר לבית ההורים — הוא כנראה עקב אחרי.

עצבני. הייתי שם כעשרים דקות ואחר כך יצאתי, והתכוונתי ללכת לבית שלי בשיכון שימשון.

אמרתי לאבי שאני הולכת. משום מה, היה לו חוש מיוחד לשלוח יחד אתי את אחי, אריה. הוא ליווה אותי לתחנה.

כשעמדנו שם, ראיתי פתאום את שמואל מתקרב. לא חשבתי על כלום. לא תיארתי לעצמי כי הוא התכוון ברצינות למה ש אמר. סך-הכל, הוא איים עלי ברצח עשרות פעמים.

רק כשהוא בא יותר קרוב אלי, הבחנתי שהוא עצבני, אבל לא הספקתי לעשות כלום. הוא שלף, מתוך נייר שהיה בידו, סכין גדולה — וכיוון אותה מולי.

אחי אריה ניסה לעזור: „תברחי!“ צעק לי. אבל שמואל הוא גבר חזק. הוא דהף אותה, ודקר את ראשו בסכין.

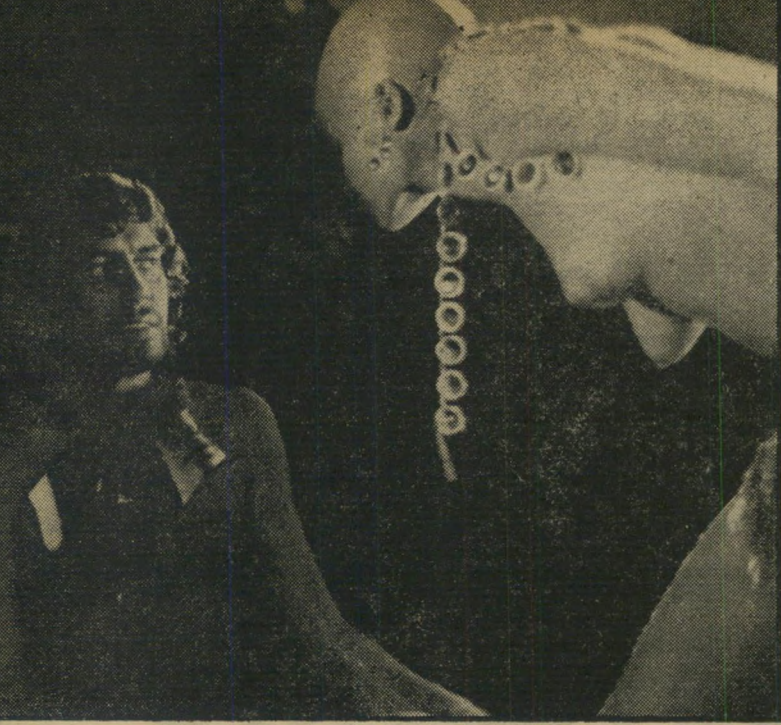
אחרי-כך הוא בא אלי, למרות שניסיתי לרוץ. הוא הכניס לי את הסכין בריאות ואחר כך בראש. חמישה סנטימטרים נכניסה הסכין פנימה.

תלונות במישמרה. בעלי היה עושה לי צרות באופן קבוע. מידי פעם הוא מקבל התקפות-עצבים, ואז הוא מתפרץ, צועק ומקלל. זה נמשך כבר עשר שנים.

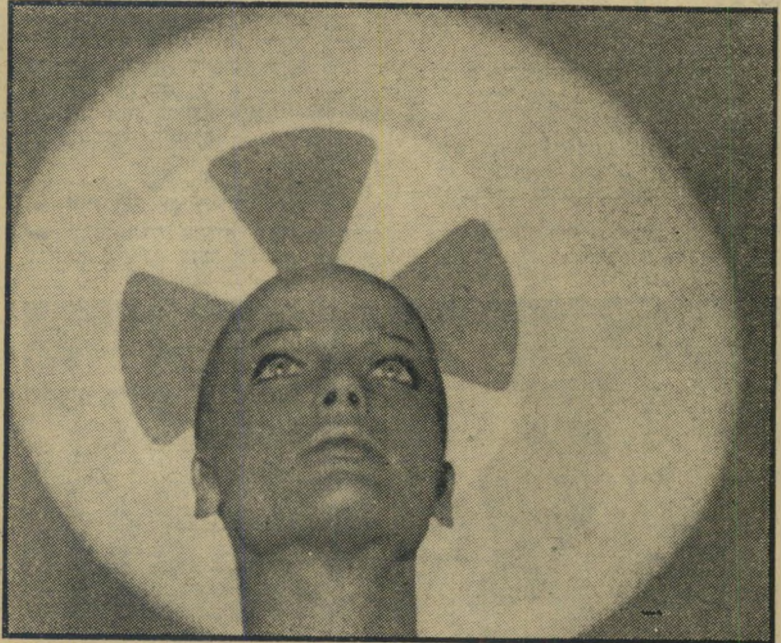
למרות מצבו הוא אף פעם לא עבר טיפול פסיכיאטרי. בגלל המצב שלו, הוא טוען עכשיו שאני בגדתי בו. אבל אם זה היה נכון, אז למה הוא לא ביקש להתגרש כל הזמן? אני מבקשת ממנו גט כבר תשע שנים, אבל הוא תמיד אומר שאני לא אוכה לזה. התלוננתי עליו כמה פעמים במישמרה וביקשתי גם ברכנות שיעשו סוף למריבות שלנו.

עד כאן, רות. בדרך אחרת. שכנים ידעו השבוע

בנה שלומית משלו. מבוססת אמנם על ויילד, אבל עם שיפוצים וחידושים. למשל, שלומית היא דוגמנית-הצמרת ורושקה (שהופיעה ביצרים של אנטוניוני). לצורך הסרט, גילחו את ראשה למשעי, הוסיפו מלאכים בדמות נשים חשופות רגליים, וכל מרחק-הדמים שמסיים את הסיפור הפך לאורגיה באדום.

ורושקה ויוחנן המטביה במקום שבעת הצעירים.

ורושקה כשלומית תיטרקות של יול ברנר

קולנוע

סרטים

שבעת הצעירים והקרחת

שלומית, בתו החורגת של הורדוס אנטופס, זכורה לטוב בגלל ריקוד שבעת הצעירים וגילוי הסטרפיטו. מעמיקים יותר מכירים אותה כגיבורת אחד המחזות הקצרים והחושניים ביותר שנכתבו אי-פעם: אוסקר ויילד הצליח להפוך את היחסים המזוירים בין שלומית, אביה החרג ויוחנן המטביל, לאורגיה של סטיות מיניות מרומזות פחות, ומרומזות יותר.

מה שהיה חסר אצל ויילד, בא מאוחר יותר ריכארד שטראוס, והוסיף במוסיקה שלו. האופרה שלומית נחשבת עד היום לאחת החוויות המדהימות ביותר, שמתור לבית-אופרה המכבד את עצמו להציג.

בזאת עדיין לא מסתיימים מסעותיה של הנסיכה, בקולנוע, וזכר הדור הישן את ריטה היינורט המפשילה צעיפיה. עתה, לדור הצעיר, נתוספה גירסה חדשה של פרק נוצרי מוקדם זה.

אבי הגירסה הוא במאי איטלקי בשם קארלו בנה, יושב חושבים אותו לגאון, יש חושבים אותו למטורף, ויש חושבים אותו לשרלטן.

לקצרת פטטיבל ונציה האחרון, הכין

בני הזוג אלחורקי (משמאל) בחתונה

עד שתקע

לספר כי לא פעם ניסה הבעל לגשש-אצלם אם הם יודעים היכן נמצאת אשתו. אבל הללו לא שיתפו עימו פעולה, ושמואל נהג לנסות מזלו גם אצל אחותה של אשתו, ושאר קרובי המשפחה.

אבל המשפחה שמרה בקנאות על סוד מגוריה של רות. אמה היתה היחידה מבני משפחה ויגמונד שידעה על מקום מסתורה של האשה שברחה מבעלה. לדבריה, שר טט שמואל לא אחת באיוור מגוריה בנסיון לאתר את הבית המוסתר של רעייתו.

עד שלבסוף גילה, כי קיימת גם דרך אחרת למצוא את אשתו.

שעבר במקום התקרית, ובעלה נעצר על-ידי המישמרה.

בגדה עם ערבי. כאשר הובא האיש לבית-מישפט השלום לשם הוצאת פקודת מעצר נגדו, טען סניגורו כי לקוחו לא יכל לשלוט ביצריו, נוכח החשד כי אשתו בגדה בו עם ערבי. בדירתה הפרטית, אליה ברח מהבעל לפני כחודש ימים.

רותי אלחורקי הכחישה טענה זו. סיפיה רה היא השבוע אודות הפגישה הדרמטית: באותו יום שזה קרה הוא בא אלי ל-עבודה וביקש שאחזור הביתה בצהריים, כי הוא רוצה להשלים איתי.

בנה שלומית משלו. מבוססת אמנם על ויילד, אבל עם שיפוצים וחידושים. למשל, שלומית היא דוגמנית-הצמרת ורושקה (שהופיעה ביצרים של אנטוניוני). לצורך הסרט, גילחו את ראשה למשעי, הוסיפו מלאכים בדמות נשים חשופות רגליים, וכל מרחק-הדמים שמסיים את הסיפור הפך לאורגיה באדום.

שלומית ההיסטורית דרשה את ראשו של המטביל על מגש של כסף, לאחר שזה סירב לתנות עימה אהבים. בסרט, מוצג העניין בפרוטרוט, כולל הנשיקה הסופית של הנסיכה לראש הערוף, ה-מגואל בדם. האסתטיקה של המאה ה-19 עשרים.

הסתדרות

נוסח אמריקה

נסטור אלמנדרוס הוא צלם צרפתי מכובד מאד, שצילם את סרטיו האחרונים של טריפו (מילד הפראד עד תרגיל ב-נישואין), ואת סרטיו עטורי הפרסים של אריק רומר (לילה אצל מוד, בירכה של קליין) — שלא הוצגו עדיין בארץ. זאת הסיבה שבמאי אמריקאי צעיר בשם ג'יימ מקברייד בחר בו לצלם את סרטו החדש שבהכנתו החל לאחרונה.

מאחר ומפיקי הסרט הם צעירים בעלי אופקים רחבים — שעשו בעבר, בין